

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

23. april 2015 *

»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af over for en person, som har kørt under påvirkning af euforiserende stoffer, at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat«

I sag C-260/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgericht Sigmaringen (Tyskland) ved afgørelse af 30. april 2013, indgået til Domstolen den 13. maj 2013, i sagen:

Sevda Aykul

mod

Land Baden-Württemberg,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne C. Vajda, A. Rosas (refererende dommer), E. Juhász og D. Šváby,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 19. juni 2014,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Sevda Aykul ved Rechtsanwalt G. Heinzle
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Varone
- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget
- Europa-Kommissionen ved G. Braun og N. Yerrell, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 4. september 2014,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403, s. 18).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Sevda Aykul, der er østrigsk statsborger og indehaver af et kørekort, der er udstedt af Republikken Østrig, og Land Baden-Württemberg vedrørende en afgørelse, hvorved Sevda Aykul blev nægtet retten til at anvende sit kørekort på det tyske område.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2006/126

- 3 Anden betragtning til direktiv 2006/126 har følgende ordlyd:

»Kørekortreglerne er nødvendige elementer i den fælles transportpolitik, bidrager til at forbedre færdselssikkerheden på vejene og fremmer den frie bevægelighed for personer, som bosætter sig i en anden medlemsstat end den, der har udstedt deres kørekort. De individuelle transportmidlers store udbredelse betyder, at det fremmer personers frie bevægelighed og etableringsfrihed, hvis de er i besiddelse af et kørekort, som værtsstaten godkender. [...]«

- 4 Det fremgår af ottende betragtning til dette direktiv, at der af hensyn til færdselssikkerheden bør fastsættes mindstekrav for udstedelse af kørekort.

- 5 Følgende fremgår af 15. betragtning til samme direktiv:

»Medlemsstaterne bør desuden ud fra hensynet til færdselssikkerheden kunne anvende de nationale forskrifter for inddragelse, suspension, fornyelse og annullation af kørekortet for alle kørekortindehavere, som har deres sædvanlige bopæl på deres område.«

- 6 Artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126 fastsætter, at »[d]e kørekort, som medlemsstaterne udsteder, anerkendes gensidigt«.

- 7 Nævnte direktivs artikel 7 bestemmer:

»1. Udstedelse af kørekort er betinget af:

- a) at ansøgeren består en prøve i færdigheder og adfærd samt en teoretisk prøve og opfylder de lægelige minimumskrav, jf. bilag II og III

[...]

- e) at ansøgeren har sin sædvanlige bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet, eller fremlægger bevis for at have været studerende dér i mindst seks måneder.

[...]

5. [...]

Med forbehold af artikel 2 skal en medlemsstat, når den udsteder et kørekort, med fornøden omhu sikre, at personen opfylder kravene i stk. 1 i nærværende artikel, og anvende de nationale bestemmelser om annullation eller inddragelse af førerretten, hvis det konstateres, at kørekortet er udstedt, uden at kravene er opfyldt.«

8 Artikel 11 i direktiv 2006/126 har følgende ordlyd:

»[...]

2. Med forbehold af overholdelsen af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser kan bopælsmedlemsstaten på indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten og om nødvendigt med henblik herpå ombytte dette kørekort.

[...]

4. En medlemsstat skal nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat.

En medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område.

En medlemsstat kan også nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er annulleret i en anden medlemsstat.

[...]«

9 Følgende fremgår af direktivets artikel 12, stk. 1:

»I dette direktiv forstås ved »sædvanlig bopæl« det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, dvs. i mindst 185 dage inden for et kalenderår, som følge af sin personlige eller erhvervsmæssige tilknytning, eller, når der er tale om en person uden erhvervsmæssig tilknytning, som følge af den personlige tilknytning, der viser, at der består en tæt forbindelse mellem personen og dennes bopælssted.«

10 Direktivets artikel 16, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 19. januar 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, stk. 1, artikel 3, artikel 4, stk. 1, 2 og 3, samt stk. 4, litra b)-k), artikel 6, stk. 1, stk. 2, litra a), c), d) og e), artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), artikel 7, stk. 2, 3 og 5, artikel 8, 10, 13, 14 og 15 samt bilag I, punkt 2, bilag II, punkt 5.2 vedrørende kategori A1, A2 og A, bilag IV, V og VI. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 19. januar 2013.«

11 Artikel 17, stk. 1, i direktiv 2006/126 bestemmer:

»[Rådets] direktiv 91/439/EØF [af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1)] ophæves med virkning fra 19. januar 2013, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse af nævnte direktiv i national ret.«

12 Artikel 18 i direktiv 2006/126 har følgende ordlyd:

»Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, stk. 1, artikel 5, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 9, artikel 11, stk. 1, 3, 4, 5 og 6, artikel 12 samt bilag I, II og III anvendes fra den 19. januar 2009.«

Direktiv 91/439

13 Det fremgår af artikel 1, stk. 2, i direktiv 91/439, at »[d]e kørekort, som medlemsstaterne udsteder, anerkendes gensidigt«.

14 Direktivets artikel 8 bestemmer:

»[...]

2. Med forbehold af overholdelsen af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser kan bopælsmedlemsstaten på indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten og om nødvendigt med henblik herpå ombytte dette kørekort.

[...]

4. En medlemsstat kan for en person, der på dens område er omfattet af en af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til denne person.

En medlemsstat kan endog nægte at udstede et kørekort til en ansøger, som er omfattet af sådanne foranstaltninger i en anden medlemsstat.

[...]«

Tysk ret

15 § 2 i Straßenverkehrsgesetz (færdselsloven, herefter »StVG«) i den affattelse, som den forelæggende ret har henvist til, bestemmer:

»(1) Motorkøretøjer må kun føres på offentlig vej af personer, der har tilladelse hertil (førerret), udstedt af den kompetente myndighed (kørekortmyndigheden). [...]

[...]

(4) Enhver, der opfylder de nødvendige fysiske og psykiske krav, og som ikke har begået grove eller gentagne overtrædelser af færdselsbestemmelserne eller af strafferetlige bestemmelser, er egnet til at føre et motorkøretøj. [...]

[...]

(11) Udenlandske kørekort giver i medfør af mere detaljerede bestemmelser, som fastsættes ved bekendtgørelse [...], tillige ret til at føre et motorkøretøj på nationalt område. [...]

[...]«

- 16 StVG's § 3 i den affattelse, som den forelæggende ret har henvist til, med overskriften »Inddragelse af kørekort« har følgende ordlyd:

»(1) Hvis en person ikke er egnet til eller ikke har ret til at føre et motorkøretøj, skal kørekortmyndigheden inddrage den pågældendes kørekort. Er der tale om et udenlandsk kørekort, svarer inddragelsen – selv om den gennemføres i henhold til andre bestemmelser – til en nægtelse af at anerkende retten til at gøre brug af kørekortet på nationalt område. [...]

(2) Ved inddragelse bringes førerretten til ophør. Ved inddragelse af udenlandske kørekort bringes retten til at føre et motorkøretøj på nationalt område til ophør. [...]

[...]«

- 17 StVG's § 29 i den affattelse, som den tyske regering har henvist til i sin skriftlige besvarelse af et spørgsmål stillet af Domstolen, med overskriften »Frister for slettelse« bestemmer:

»(1) De oplysninger, der er opført i registret, slettes efter udløbet af de frister, der er fastsat i andet punktum. Fristerne for slettelse er

[...]

2. fem år

- a) ved afgørelser vedrørende en strafferetlig overtrædelse (»Straftat«) med forbehold af nr. 3, litra a)
- b) ved afgørelser vedrørende en administrativ forseelse, der [...] medfører to klip som en administrativ forseelse, der i særlig grad påvirker færdselssikkerheden, eller en dermed sidestillet administrativ forseelse
- c) ved forbud mod eller begrænsninger i retten til at føre et køretøj, hvortil der ikke kræves kørekort, som er udstedt af de kompetente myndigheder i medfør af delstatslovgivningen
- d) ved meddelelse om deltagelse i et kørefærdighedskursus, et forbedringskursus, et særligt forbedringskursus eller en færdselspsykologisk konsultation

[...]«

- 18 § 11 i Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (bekendtgørelse om personers adgang til færdsel i trafikken) i den affattelse, som den forelæggende ret har henvist til (herefter »FeV«), med overskriften »Egnethed« bestemmer:

»(1) Personer, der ansøger om kørekort, skal opfylde de fornødne fysiske og psykiske krav. Disse krav er navnlig ikke opfyldt, såfremt der foreligger en sygdom eller en problematik i henhold til bilag 4 eller 5, der udelukker, at den pågældende er egnet eller betinget egnet til at føre et motorkøretøj. [...]«

19 Bilag 4 til FeV's § 11 har følgende ordlyd:

»Indledende bemærkning

1. Den følgende liste indeholder hyppigt forekommende sygdomme og problematikker, som i en længere periode kan påvirke eller udelukke egnetheden til at føre motorkøretøjer. [...]

3. De følgende vurderinger gælder som hovedregel. Det er muligt, at der kan kompenseres herfor som følge af særlige menneskelige dispositioner, vane, en særlig indstilling eller særlige metoder til adfærdsstyring og -ændring. [...]

Nr.	Sygdomme, problematikker	Egnethed eller betinget egnethed Kategori [...] B [...]
[...]	[...]	[...]
9.2	Indtagelse af cannabis	
9.2.1	Regelmæssig indtagelse af cannabis	Nej
9.2.2	Lejlighedsvis indtagelse af cannabis	Ja Hvis forbrug og kørsel adskilles, og der ikke foreligger supplerende forbrug af alkohol eller andre euforiserende stoffer, ikke foreligger personlighedsforstyrrelser og ikke foreligger kontroltab

[...]«

20 FeV's § 29 med overskriften »Udenlandske kørekort« bestemmer:

»(1) Indehavere af udenlandske kørekort, som ikke i henhold til § 7 har sædvanlig bopæl på det nationale område, kan med de begrænsninger, som er anført i kørekortet, føre et motorkøretøj på dette område. [...]

[...]

(3) Retten i stk. 1 gælder ikke for indehaveren af et udenlandsk kørekort

[...]

3. hvis førerret på det nationale område er inddraget midlertidigt eller endeligt af en domstol eller ved en administrativ myndigheds umiddelbare eller endelige gennemførelsesforanstaltning [...]

(4) Når der er truffet en af de i stk. 3, nr. 3 eller 4, nævnte afgørelser, meddeles der efter ansøgning ret til at gøre brug af et udenlandsk kørekort på nationalt område, såfremt grundlaget for inddragelsen ikke længere er til stede.«

21 FeV's § 46 med overskriften »Inddragelse, begrænsninger, betingelser« bestemmer:

»(1) Hvis en person ikke er egnet til at føre et motorkøretøj, skal kørekortmyndigheden inddrage den pågældendes kørekort. Dette gælder navnlig, når de i bilag 4, 5 eller 6 nævnte sygdomme eller problematikker foreligger, eller når de pågældende personer har gjort sig skyldige i grove eller gentagne overtrædelser af færdselslovgivningen eller straffelovovertrædelser, således at deres egnethed til at føre et motorkøretøj af denne grund er udelukket.

[...]

(5) For udenlandske kørekort har inddragelsen samme virkning som en nægtelse af at anerkende retten til at gøre brug af kørekortet på nationalt område.

(6) Inddragelsen bringer førerretten til ophør. Ved inddragelsen af udenlandske kørekort bringes retten til at føre et motorkøretøj på nationalt område til ophør.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

22 Sevda Aykul, der er en østrigsk statsborger født den 17. november 1980, har siden sin fødsel haft sin sædvanlige bopæl som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2006/126 i Østrig. Bezirkshauptmannschaft Bregenz (administrativ myndighed i Bregenz, Østrig) udstedte den 19. oktober 2007 et kørekort til hende.

23 Den 11. maj 2012 var Sevda Aykul genstand for en politikontrol i Leutkirch (Tyskland). Da hun viste tegn på at have indtaget euforiserende stoffer, blev der udtaget en urinprøve, som viste et indtag af cannabis. Der blev derfor også den 11. maj 2012 udtaget en blodprøve, og analysen af denne blodprøve bekræftede, at der var cannabinoider i Sevda Aykuls blod.

24 Den 4. juli 2012 besluttede anklagemyndigheden i Ravensburg (Tyskland) at indstille den strafferetlige efterforskning, der var blevet indledt over for Sevda Aykul.

25 Ved Leutkirch kommunes vedtagelse af et bødeforelæg den 18. juli 2012 blev Sevda Aykul pålagt en bøde på 590,80 EUR for at have ført et motorkøretøj under påvirkning af euforiserende stoffer og blev meddelt et kørselsforbud i en måned.

26 Ved afgørelse af 17. september 2012 inddrog Landratsamt Ravensburg (administrativ myndighed i Ravensburg, Tyskland) Sevda Aykuls østrigske kørekort for så vidt angik det tyske område. Ifølge Landratsamt Ravensburg havde Sevda Aykul vist sig uegnet til at føre et motorkøretøj, eftersom analysen af den blodprøve, som blev udtaget den 11. maj 2012, viste, at Sevda Aykul i hvert fald lejlighedsvist indtog cannabis, og at hun havde ført et motorkøretøj under påvirkning af dette euforiserende stof. Sevda Aykul var således ikke i stand til at adskille kørsel og forbrug af euforiserende stoffer.

27 I bilaget til afgørelsen af 17. september 2012 oplyste Landratsamt Ravensburg imidlertid Sevda Aykul om, at hun senere vil kunne anmode om tilladelse til igen at køre i Tyskland, såfremt hun fremlægger en medicinsk-psykologisk erklæring udarbejdet af et center for egnethedskontrol, der er officielt anerkendt i Tyskland, hvorved det godtgøres, at hun er egnet til at føre et motorkøretøj. Landratsamt Ravensburg præciserede endvidere, at udarbejdelsen af en sådan erklæring som hovedregel er underlagt et krav om bevis for, at den pågældende person i et år har afholdt sig fra ethvert forbrug af euforiserende stoffer.

- 28 Den 19. oktober 2012 indgav Sevda Aykul en klage over Landratsamt Ravensburgs afgørelse af 17. september 2012. Hun anførte i det væsentlige, at de tyske myndigheder havde udtømt deres kompetence ved vedtagelsen af bødeforelægget af 18. juli 2012, og at det i medfør af EU-retten ikke tilkom disse myndigheder at efterprøve Sevda Aykuls egnethed til at føre et motorkøretøj, idet denne opgave ifølge Domstolens praksis henhører under enekompetencen for den medlemsstat, der har udstedt hendes kørekort, dvs. Republikken Østrig.
- 29 Bezirkshauptmannschaft Bregenz, der af Landratsamt Ravensburg blev underrettet om sagen, oplyste, at de betingelser, der i henhold til østrigsk lov kræves for, at myndighederne ville kunne gribe ind over for Sevda Aykul, ikke var opfyldt, eftersom den læge, der foretog blodprøveudtagningen den 11. maj 2012, havde anført i sin rapport, at Sevda Aykul ikke viste nogen synlige tegn på at være påvirket af euforiserende stoffer.
- 30 Ved afgørelse af 20. december 2012 afviste Regierungspräsidium Tübingen (regeringspræsidiat i Tübingen, Tyskland) den klage, som Sevda Aykul havde indgivet til prøvelse af Landratsamt Ravensburgs afgørelse af 17. september 2012. Regierungspräsidium Tübingen anførte bl.a., at en manglende indgriben fra de tyske myndigheders side i tilfælde af kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer ikke er forenelig med det formål om at varetage færdselssikkerheden, der forfølges med direktiv 91/439. Regierungspräsidium Tübingen tilføjede, at i modsætning til, hvad Sevda Aykul havde gjort gældende, er dette direktivs artikel 8, stk. 2, ikke til hinder for, at den pågældendes kørekort blev inddraget, og Regierungspräsidium Tübingen præciserede herved, at en sådan foranstaltning er blandt de foranstaltninger, som en medlemsstat kan vedtage i henhold til nævnte direktivs artikel 8, stk. 4, første afsnit.
- 31 Sevda Aykul har den 25. januar 2013 anlagt sag ved Verwaltungsgericht Sigmaringen til prøvelse af realiteten af Landratsamt Ravensburgs afgørelse af 17. september 2012, idet hun herved har gentaget de argumenter, som hun hidtil har fremsat. Hun har desuden gjort gældende, at artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 ikke gør det muligt for Forbundsrepublikken Tyskland at nægte at anerkende gyldigheden af hendes kørekort, eftersom kørekortet er udstedt af Republikken Østrig, og hun fortsat har sin sædvanlige bopæl på sidstnævnte stats område. Ifølge Sevda Aykul er det således alene de østrigske myndigheder, der har kompetence til at fastslå, om hun fortsat er egnet til at føre et motorkøretøj.
- 32 Land Baden-Württemberg har nedlagt påstand om frifindelse i den af Sevda Aykul anlagte sag. Der skal bl.a. tages hensyn til, at grunden til at nægte at anerkende Sevda Aykuls kørekort først er opstået efter udstedelsen af dette kørekort. De faktiske omstændigheder, som har fundet sted efter udstedelsen af et kørekort, gør det således muligt for de omhandlede EU-medlemsstater at nægte at anerkende retten til at føre et motorkøretøj på deres nationale område.
- 33 En sådan mulighed er omfattet af artikel 8, stk. 4, i direktiv 91/439. Til forskel fra ordlyden af dette direktivs artikel 8, stk. 2, tillader ordlyden af nævnte direktivs artikel 8, stk. 4, ikke blot bopælsmedlemsstaten, men også enhver anden medlemsstat, at nægte at anerkende retten til at føre et motorkøretøj på dennes nationale område. Et kørselsforbud, der udstedes i medfør af straffelovgivningen eller lovgivningen om administrative forseelser, er en foranstaltning til »begrænsning« af kørekortet, som er omfattet af undtagelsen af strafferetlige eller administrative foranstaltninger, der med forbehold af territorialprincippet følger af artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439. Nægtelsen af at anerkende retten til at anvende et kørekort på det tyske område i medfør af FeV's § 46, stk. 5, udgør blot en manglende anerkendelse i den pågældende medlemsstat af gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat som omhandlet i artikel 8, stk. 4, i samme direktiv 91/439.
- 34 Som svar på en forespørgsel af 13. marts 2013 fra den forelæggende ret anførte Bezirkshauptmannschaft Bregenz, at de østrigske myndigheder i medfør af østrigsk ret kun træffer foranstaltninger i forbindelse med kørekort, såfremt der foreligger en lægelig konstatering af

manglende evne til at føre et motorkøretøj som følge af indtagelse af euforiserende stoffer, eller såfremt der findes grund til at antage, at der er tale om afhængighed af sådanne stoffer. Bezirkshauptmannschaft Bregenz bekræftede, at for så vidt angår hovedsagen anses Sevda Aykul af de østrigske myndigheder fortsat for at være egnet til at føre et motorkøretøj, og at hun dermed har beholdt sit kørekort.

- 35 Den forelæggende ret har anført, at Sevda Aykul ikke vil få medhold i sit søgsmål, såfremt tysk ret finder anvendelse. I henhold til StVG's § 3, stk. 1, sammenholdt med FeV's § 46, stk. 1, skal de kompetente kørekortmyndigheder nemlig inddrage et kørekort, hvis kørekortets indehaver viser sig at være uegnet til at føre et motorkøretøj. I medfør af FeV's § 46, stk. 5, har denne inddragelse for så vidt angår udenlandske kørekort samme virkning som en nægtelse af at anerkende retten til at gøre brug af kørekortet på det tyske område. I det foreliggende tilfælde følger Sevda Aykuls uegnethed til at føre et motorkøretøj af anvendelsen af FeV's § 11, stk. 1, sammenholdt med punkt 9.2.2 i bilag 4 til FeV's § 11. I medfør af disse bestemmelser er enhver person, der lejlighedsvis indtager cannabis, og som ikke kan adskille kørsel fra dette indtag, nemlig generelt uegnet til at føre et motorkøretøj. I hovedsagen er der således tilstrækkelige tegn på, at der foreligger en sådan uegnethed hos Sevda Aykul.
- 36 Den forelæggende ret har endvidere anført, at i henhold til national ret kan færdselslovsovertrædelser og tegn på manglende føreregnethed medføre reaktioner på tre forskellige niveauer, nemlig på strafferetligt plan, i forbindelse med lovgivningen om administrative overtrædelser og i forbindelse med lovgivningen om kørekort. Det foreliggende tilfælde er omfattet af praksis på området for lovgivningen om kørekort. De kompetente kørekortmyndigheder og politiet lægger til grund, at de har beføjelse til at inddrage kørekort, der er udstedt i udlandet, når der i forbindelse med en færdselslovsovertrædelse begået i Tyskland er tegn på manglende føreregnethed.
- 37 Da Verwaltungsgericht Sigmaringen er i tvivl om foreneligheden af den tyske administrative lovgivning og praksis med forpligtelsen til gensidig anerkendelse af kørekort udstedt af medlemsstaterne, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er forpligtelsen i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126 til gensidig anerkendelse af kørekort udstedt af medlemsstaterne til hinder for en national bestemmelse i Forbundsrepublikken Tyskland, hvorefter retten til at gøre brug af en udenlandsk førerret i Tyskland efterfølgende skal frakendes administrativt, såfremt indehaveren af den udenlandske førerret har ført motorkøretøj i henhold hertil i Tyskland under påvirkning af ulovlige stoffer, og den pågældende folgelig ikke længere er føreregnet i henhold til de tyske bestemmelser?
 - 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette ligeledes, såfremt udstederstaten udviser passivitet efter at have fået kendskab til kørslen i stofpåvirket tilstand, og indehaveren af den udenlandske førerret derfor fortsat udgør en risiko?
 - 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Kan Forbundsrepublikken Tyskland betinge generhvervelse af retten til at gøre brug af den udenlandske førerret i Tyskland af, at de nationale betingelser for generhvervelse er opfyldt?
 - 4) a) Kan forbeholdet vedrørende overholdelsen af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser i artikel 11, stk. 2, i direktiv 2006/126 begrunde, at en medlemsstat, i stedet for udstederstaten, træffer førerretlige foranstaltninger? Tillader forbeholdet f.eks. efterfølgende frakendelse af retten til at gøre brug af den udenlandske førerret i Tyskland i henhold til en strafferetlig foranstaltning?

- b) Såfremt det fjerde spørgsmål 4, litra a), besvares bekræftende: Er det under hensyn til anerkendelsespligten den medlemsstat, der har pålagt foranstaltningen, eller udstederstaten, der har kompetence vedrørende generhvervelse af retten til at gøre brug af den udenlandske førerret i Tyskland?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Indledende bemærkninger

- 38 Da de spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet, vedrører fortolkningen af artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2006/126, som har ophævet og erstattet direktiv 91/439, skal det indledningsvis fastlægges, hvilke EU-retlige bestemmelser der finder tidsmæssig anvendelse på de faktiske omstændigheder, der er omhandlet i hovedsagen.
- 39 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at de østrigske myndigheder udstedte Sevda Aykuls kørekort til hende den 19. oktober 2007, og at Landratsamt Ravensburg ved afgørelse af 17. september 2012 nægtede at anerkende gyldigheden af dette kørekort på det tyske område som følge af faktiske omstændigheder, der fandt sted den 11. maj 2012.
- 40 I denne henseende bemærkes, at selv om direktiv 91/439 i henhold til artikel 17, stk. 1, i direktiv 2006/126 blev ophævet med virkning fra den 19. januar 2013, fandt flere bestemmelser i direktiv 2006/126, herunder artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, anvendelse fra den 19. januar 2009 i henhold til dette direktivs artikel 18, stk. 2 (jf. i denne retning dom Akyüz, C-467/10, EU:C:2012:112, præmis 31). Dette er imidlertid ikke tilfældet for artikel 11, stk. 2, i direktiv 2006/126, som ikke er blandt de bestemmelser, der nævnes i direktivets artikel 18, stk. 2.
- 41 Heraf følger, at det er dels artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, i direktiv 2006/126, dels artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439, hvis indhold er gengivet ordret i artikel 11, stk. 2, i direktiv 2006/126, der finder tidsmæssig anvendelse på de faktiske omstændigheder, der er omhandlet i hovedsagen.

Om det første og det andet spørgsmål samt om det fjerde spørgsmål, litra a)

- 42 Det bemærkes, at det som led i den samarbejdsprocedure mellem de nationale retter og Domstolen, som er indført ved artikel 267 TEUF, tilkommer denne at give den nationale ret et hensigtsmæssigt svar, som sætter den i stand til at afgøre den tvist, der verserer for den. Ud fra dette synspunkt påhviler det Domstolen i givet fald at omformulere de spørgsmål, der forelægges den (jf. dom Le Rayon d'Or, C-151/13, EU:C:2014:185, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 43 Til dette formål kan Domstolen fra samtlige de oplysninger, der er fremlagt af den nationale ret, og navnlig af forelæggelsesafgørelsens præmisser, udlede de EU-retlige bestemmelser og principper, som det under hensyntagen til genstanden for tvisten i hovedsagen er nødvendigt at fortolke (jf. dom Le Rayon d'Or, C-151/13, EU:C:2014:185, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 I det foreliggende tilfælde fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at den forelæggende ret med det første og det andet spørgsmål samt det fjerde spørgsmål, litra a), nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 og artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, på hvis område en indehaver af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, opholder sig midlertidigt, nægter at anerkende gyldigheden af dette kørekort på grund af en administrativ overtrædelse, som er begået af denne indehaver på den første medlemsstats område efter udstedelsen af nævnte kørekort, og som i medfør af den første medlemsstats nationale lovgivning kan medføre, at den pågældende anses for uegnet til at føre et motorkøretøj.

- 45 Det bemærkes, at ifølge fast retspraksis foreskriver artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126, at de kørekort, som medlemsstaterne udsteder, uden nogen formaliteter skal anerkendes gensidigt. Denne bestemmelse pålægger medlemsstaterne en klar og præcis forpligtelse, der ikke giver dem noget skøn, med hensyn til hvilke foranstaltninger der skal vedtages for at overholde den (jf. i denne retning domme Akyüz, C-467/10, EU:C:2012:112, præmis 40, og Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, præmis 43 og 44).
- 46 Det fremgår desuden af Domstolens praksis, at det påhviler udstedelsesmedlemsstaten at kontrollere, om minimumsbetingelserne i henhold til EU-retten er opfyldt, herunder kravene i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2006/126 vedrørende bopæl og egnetheden til at føre motorkøretøj, og dermed om udstedelsen af et kørekort er begrundet (jf. i denne retning dom Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, præmis 45 og 47).
- 47 Når en medlemsstats myndigheder har udstedt et kørekort i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, i direktiv 2006/126, har de øvrige medlemsstater derfor ikke ret til at kontrollere, om betingelserne for udstedelse i henhold til direktivet er overholdt. Selve besiddelsen af et kørekort, der er udstedt af en medlemsstat, må således anses for bevis for, at indehaveren på udstedelsestidspunktet opfyldte disse betingelser (jf. i denne retning dom Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, præmis 46 og 47).
- 48 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at de tyske myndigheder ikke har rejst tvivl om, hvorvidt betingelserne for Sevda Aykuls besiddelse af et kørekort var opfyldt på det tidspunkt, hvor dette blev udstedt til hende, men som følge af en administrativ overtrædelse, som Sevda Aykul har begået på det tyske område efter udstedelsen af nævnte kørekort.
- 49 Sevda Aykul, hvis sædvanlige bopæl er beliggende i Østrig, har således ikke fået udstedt sit østrigske kørekort efter en begrænsning, suspension eller inddragelse af et kørekort i Tyskland. Eftersom hun førte et køretøj i Tyskland under påvirkning af euforiserende stoffer, har de tyske myndigheder inddraget hendes østrigske kørekort på trods af, at hendes sædvanlige bopæl ikke var beliggende i Tyskland. Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at en sådan foranstaltning, for så vidt som den angår et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat end Forbundsrepublikken Tyskland, medfører en nægtelse af at anerkende Sevda Aykuls ret til at anvende sit kørekort på det tyske område.
- 50 Det skal fastslås, om en medlemsstats sådanne nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, kan være omfattet af de begrænsninger, som det er tilladt at foretage i princippet om gensidig anerkendelse af kørekort som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126.
- 51 Som generaladvokaten har anført i punkt 65 i forslaget til afgørelse, finder den begrænsning af princippet, som er tilladt i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439, ikke anvendelse i hovedsagen.
- 52 Det fremgår således af selve ordlyden af artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439, sammenholdt med første og tiende betragtning hertil, at denne begrænsning vedrører en situation, hvor indehaveren af kørekortet har sin sædvanlige bopæl i en anden medlemsstat end den, der har udstedt kørekortet. Med forbehold af overholdelsen af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser kan bopælsmedlemsstaten i en sådan situation på indehaveren af nævnte kørekort anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten og om nødvendigt med henblik herpå ombytte dette kørekort.
- 53 I det foreliggende tilfælde var Sevda Aykuls sædvanlige bopæl på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen imidlertid beliggende i den medlemsstat, som har udstedt hendes kørekort, dvs. Republikken Østrig, og ikke på det tyske område. Sevda Aykul opholdt sig alene midlertidigt i Tyskland, da hun den 11. maj 2012 begik overtrædelsen bestående i kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer.

- 54 En situation som den i hovedsagen omhandlede er derimod omfattet af anvendelsesområdet for artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126. Denne bestemmelse, der finder tidsmæssig anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen, således som det fremgår af denne doms præmis 40 og 41, bestemmer, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område, uanset om nævnte kørekort er blevet udstedt før det tidspunkt, hvor nævnte bestemmelse trådte i kraft (jf. i denne retning dom Akyüz, C-467/10, EU:C:2012:112, præmis 32).
- 55 Mens det ifølge ordlyden af artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439 kun er den medlemsstat, hvor indehaveren af et kørekort har sin sædvanlige bopæl, der har kompetence til over for denne indehaver at anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten, er det ifølge ordlyden af artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 tilladt enhver medlemsstat, og ikke kun bopælsmedlemsstaten, at nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat.
- 56 Kommissionen har ganske vist under retsmødet argumenteret for en fortolkning af artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126, hvorefter muligheden for at nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort kun skal være forbeholdt den medlemsstat, hvor kørekortets indehaver har sin sædvanlige bopæl. Ifølge Kommissionen henviser artikel 8, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 91/439, hvis indhold er gengivet i artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126, således til artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439, som nævner »bopælsmedlemsstaten«. Den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 kan således kun være den medlemsstat, hvor indehaveren af det omhandlede kørekort har sin sædvanlige bopæl.
- 57 En sådan fortolkning kan imidlertid ikke tiltrædes. Såvel første som andet afsnit i dette direktivs artikel 11, stk. 4, henviser til et kørekorts begrænsning, suspension eller inddragelse uden dog at begrænse sig til afgørelser herom, der træffes af bopælsmedlemsstaten. Denne bestemmelses tredje afsnit, der vedrører annullation af et kørekort, knytter sig heller ikke til en afgørelse truffet af bopælsmedlemsstaten. Som generaladvokaten har anført i punkt 79-82 i forslaget til afgørelse, finder bestemmelserne i artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 på denne baggrund anvendelse uafhængigt af såvel dette direktivs artikel 11, stk. 2, som artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439.
- 58 Selv om Domstolen endvidere fortrinsvis har fortolket artikel 8, stk. 4, første afsnit, i direktiv 91/439 og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126, som giver indholdet af førstnævnte bestemmelse, i forbindelse med sager, som omhandlede muligheden for, at en person, hvis kørekort på en medlemsstats område havde været genstand for en foranstaltning om begrænsning, suspension eller inddragelse, af denne medlemsstat fik anerkendt gyldigheden af et kørekort, som en anden medlemsstat havde udstedt efter vedtagelsen af denne foranstaltning (jf. bl.a. domme Wiedemann og Funk, C-329/06 og C-343/06, EU:C:2008:366, Zerche m.fl., C-334/06 – C-336/06, EU:C:2008:367, og Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240), omfatter disse bestemmelsers ordlyd også en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den første medlemsstat nægter at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat før afgørelsen om begrænsning, suspension eller inddragelse af nævnte kørekort.
- 59 Endelig bemærkes, at artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439 tillader den medlemsstat, hvor indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, har sin sædvanlige bopæl, om nødvendigt at ombytte dette kørekort med henblik på, at førstnævnte medlemsstat over for denne indehaver kan anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten. Det følger af denne bestemmelse, at bopælsmedlemsstaten er beføjet til at træffe foranstaltninger med virkning i alle medlemsstater om begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat.

- 60 Det må derimod fastslås, at artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126, som ikke fastsætter en sådan mulighed for ombytning af kørekortet, alene gør det muligt for en medlemsstat, når denne ikke er bopælsmedlemsstaten, på grund af en administrativ overtrædelse, der er begået på dens område, over for en indehaver af et kørekort, der forud herfor er blevet udstedt af en anden medlemsstat, i medfør af sin nationale lovgivning at træffe foranstaltninger, hvis rækkevidde er begrænset til denne medlemsstats område, og hvis virkning er begrænset til en nægtelse af at anerkende kørekortets gyldighed på samme område.
- 61 Som generaladvokaten har anført i punkt 83 i forslaget til afgørelse, udgør artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 således en illustration af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser, som udtrykkeligt nævnes i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439 og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2006/126. Artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 vedrører nemlig foranstaltninger, der træffes i henhold til en medlemsstats straffelove og -bestemmelser, og som på denne medlemsstats område påvirker gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat.
- 62 I denne henseende bemærkes, at Domstolen allerede har fastslået, at det, når der begås en lovovertrædelse på en medlemsstats område, kun er denne medlemsstat, som har kompetence til at pålægge sanktioner for denne overtrædelse, i givet fald ved inddragelse af kørekortet eller førerretten, eventuelt ledsaget af en periode med forbud mod at erhverve et nyt kørekort (jf. dom Weber, C-1/07, EU:C:2008:640, præmis 38).
- 63 I hovedsagen bemærkes, at den omstændighed, at Sevda Aykul den 11. maj 2012 førte et motorkøretøj under påvirkning af euforiserende stoffer, indledningsvis medførte, at anklagemyndigheden i Ravensburg indledte en strafferetlig efterforskning over for hende, idet denne efterforskning dog i sidste ende blev indstillet.
- 64 Det fremgår endvidere af forelæggelsesafgørelsen, at Leutkirch kommune pålagde Sevda Aykul en bøde for at have ført et motorkøretøj under påvirkning af euforiserende stoffer og meddelte hende et kørselsforbud i en måned. Endelig inddrog Landratsamt Ravensburg, som er den kompetente kørekortmyndighed, Sevda Aykuls kørekort på grundlag af den tyske lovgivning om kørekort. Når der opstår tvivl om en kørekortindehavers føreregnethed, skal der i henhold til denne lovgivning foretages en prøvelse af føreregnetheden, og såfremt det fastslås, at føreregnetheden ikke er til stede, har den kompetente kørekortmyndighed pligt til at inddrage det omhandlede kørekort. De tyske myndigheder er i henhold til praksis i forbindelse med nævnte lovgivning af den opfattelse, at de har kompetence til at inddrage et kørekort, der er udstedt i udlandet, når en færdselslovsovertrædelse begået i Tyskland tyder på, at der foreligger føreruegnethed.
- 65 Under henvisning til forbeholdet om overholdelse af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439 og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2006/126 har Kommissionen anført, at inddragelsen af et kørekort som følge af manglende føreregnethed hos indehaveren af et kørekort til motorkøretøjer således ikke kan anses for en beskyttelsesforanstaltning af strafferetlig karakter og følger heller ikke som en foranstaltning, der henhører under de straffelove, der er omfattet af forbeholdet.
- 66 I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke, at de bestemmelser, som Kommissionen har henvist til, ikke kun omhandler straffelove, men også straffebestemmelser (lois de police). Den mulighed, der er nævnt i denne doms præmis 60 og 61, som artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 tillægger en medlemsstat med henblik på at nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der tidligere er udstedt i en anden medlemsstat, på grund af en administrativ overtrædelse, der af kørekortets indehaver er begået på den første medlemsstats område, er endvidere heller ikke begrænset til foranstaltninger, der træffes i henhold til den første medlemsstats straffelove. Sanktionen for en overtrædelse, der er begået på en medlemsstats område, kan således antage forskellige former alt efter overtrædelsens art og alvorlighed samt alt efter indretningen af retssystemet i medlemsstaten, der eventuelt sonderer mellem administrative og retslige handlinger.

- 67 Som generaladvokaten har anført i punkt 104 i forslaget til afgørelse, har anklagemyndigheden på trods af, at den overtrædelse, som Sevda Aykul har begået, er strafbar i henhold til såvel strafferetten som administrative forskrifter, valgt at indstille den strafferetlige efterforskning, som oprindeligt blev indledt over for Sevda Aykul. Overtrædelsen medførte derimod, at den kompetente kørekortmyndighed, dvs. Landratsamt Ravensburg, inddrog Sevda Aykuls kørekort.
- 68 Heraf følger, at en afgørelse som den, Landratsamt Ravensburg traf den 17. september 2012, hvorved Sevda Aykuls kørekort blev inddraget, er omfattet af de foranstaltninger, som en medlemsstat kan træffe på grundlag af artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126.
- 69 Det bemærkes i øvrigt, at såfremt en medlemsstat tvinges til ubetinget at anerkende gyldigheden af et kørekort i en situation som den i hovedsagen omhandlede, vil dette være i strid med det formål af almen interesse, som en forbedring af færdselssikkerheden udgør for Unionen, og som netop er det formål, der forfølges med direktiv 2006/126 (jf. i denne retning dom Glatzel, C-356/12, EU:C:2014:350, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis).
- 70 Den mulighed, som en medlemsstat har for at inddrage en kørekortindehavers ret til at føre et motorkøretøj på medlemsstatens område som følge af en overtrædelse begået på nævnte område, udgør ganske vist en begrænsning af princippet om gensidig anerkendelse af kørekort. Denne begrænsning, som gør det muligt at mindske risikoen for færdselsuheld, er imidlertid egnet til at styrke færdselssikkerheden, hvilket er i alle borgeres interesse.
- 71 Henset til samtlige de ovenstående betragtninger skal det første og det andet spørgsmål samt det fjerde spørgsmål, litra a), herefter besvares med, at artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat, på hvis område en indehaver af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, opholder sig midlertidigt, nægter at anerkende gyldigheden af dette kørekort på grund af en administrativ overtrædelse, som er begået af denne indehaver på den første medlemsstats område efter udstedelsen af nævnte kørekort, og som i medfør af den første medlemsstats nationale lovgivning kan medføre, at den pågældende anses for uegnet til at føre et motorkøretøj.

Om det tredje spørgsmål og det fjerde spørgsmål, litra b)

- 72 Med det tredje spørgsmål og det fjerde spørgsmål, litra b), som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den medlemsstat, der nægter at anerkende gyldigheden af et kørekort i en situation som den i hovedsagen omhandlede, har kompetence til at fastsætte de betingelser, som indehaveren af dette kørekort er underlagt med henblik på at generhverve retten til at føre et motorkøretøj på denne medlemsstats område.
- 73 Selv om Domstolen gentagne gange har fastslået – således som det fremgår af denne doms præmis 46 – at det alene påhviler udstedelsesmedlemsstaten at kontrollere, om minimumsbetingelserne i henhold til EU-retten, navnlig betingelserne vedrørende føreregnethed, er opfyldt (jf. i denne retning dom Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, præmis 45), bemærkes i denne henseende, at i hovedsagen er føreregnetheden ikke blevet draget i tvivl på tidspunktet for kørekortets udstedelse, men som følge af en overtrædelse, som kørekortets indehaver har begået efter udstedelsen heraf, og at sanktionen for overtrædelsen kun har virkning på området for den medlemsstat, hvor overtrædelsen blev begået.
- 74 Det skal derfor fastslås, at det tilkommer myndighederne i den medlemsstat, på hvis område overtrædelsen blev begået, at fastlægge, om indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, igen er egnet til at føre et motorkøretøj på den første medlemsstats område.

- 75 Eftersom en medlemsstats nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, sker på grundlag af nationale regler, som ikke nødvendigvis findes i udstedelsesmedlemsstatens lovgivning, forekommer det således vanskeligt at gennemføre, at lovgivningen i sidstnævnte stat selv skal fastsætte de betingelser, som en kørekortindehaver skal opfylde for at generhverve sin ret til at føre et motorkøretøj på en anden medlemsstats område, således som den polske regering i det væsentlige har gjort gældende.
- 76 Det bemærkes imidlertid, at det fremgår af Domstolens praksis, at artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 ikke kan påberåbes af en medlemsstat med henblik på på ubestemt tid at nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren af dette kørekort på den første medlemsstats område har været omfattet af en restriktiv foranstaltning (jf. i denne retning dom Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).
- 77 Hvis en medlemsstat anses for berettiget til på grundlag af dens nationale bestemmelser på ubestemt tid at modsætte sig anerkendelsen af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, ville det nemlig være ensbetydende med en nægtelse af princippet om gensidig anerkendelse af kørekort, der udgør hjørnestenen i den ordning, som er indført ved direktiv 2006/126 (jf. i denne retning dom Kapper, C-476/01, EU:C:2004:261, præmis 77, kendelse Kremer, C-340/05, EU:C:2006:620, præmis 30, samt domme Akyüz, C-467/10, EU:C:2012:112, præmis 57, og Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, præmis 78).
- 78 Det tilkommer i sidste ende den forelæggende ret, som er enekompetent til at bedømme de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen og til at fortolke den nationale lovgivning, at undersøge, om Forbundsrepublikken Tyskland ved at anvende sine egne regler ikke reelt i det foreliggende tilfælde hindrer anerkendelsen af Sevda Aykuls kørekort på ubestemt tid. I dette perspektiv påhviler det også den forelæggende ret at efterprøve, om de betingelser, der er fastsat i den tyske lovgivning med henblik på, at en person, der befinder sig i en situation som Sevda Aykuls, kan generhverve retten til at føre et motorkøretøj på det tyske område, overholder proportionalitetsprincippet og navnlig ikke går ud over, hvad der er passende og nødvendigt for at opnå det formål, der forfølges med direktiv 2006/126, som består i forbedring af færdselssikkerheden.
- 79 Domstolen, hvis opgave det er at give den forelæggende ret et fyldestgørende svar, er imidlertid kompetent til på grundlag af det i hovedsagen oplyste samt de for Domstolen indgivne skriftlige og mundtlige indlæg at vejlede denne ret på en sådan måde, at denne kan træffe afgørelse (jf. i denne retning dom Wiering, C-347/12, EU:C:2014:300, præmis 63 og den deri nævnte retspraksis).
- 80 I det foreliggende tilfælde fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at Sevda Aykul, som har været genstand for en foranstaltning om inddragelse af sit østrigske kørekort på det tyske område, har mulighed for i kraft af sit østrigske kørekort at anmode om på ny at få tilladelse til at føre et motorkøretøj i Tyskland. I bilaget til afgørelsen af 17. september 2012 oplyste Landratsamt Ravensburg således Sevda Aykul om, at hendes egnethed til at føre et motorkøretøj vil kunne anerkendes på grundlag af en medicinsk-psykologisk erklæring udarbejdet af et center for egnethedskontrol, der er officielt anerkendt i Tyskland, og præciserede, at udarbejdelsen af en sådan erklæring som hovedregel er underlagt et krav om bevis for, at den pågældende person i et år har afholdt sig fra ethvert forbrug af euforiserende stoffer.
- 81 Det fremgår desuden af den tyske regerings skriftlige besvarelse af et spørgsmål stillet af Domstolen, at selv uden fremlæggelse af en sådan medicinsk-psykologisk erklæring generhverves retten til i Tyskland at anvende et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, fuldt ud, når den manglende føreregnethed ved udløbet af en fastsat frist er blevet slettet i registret for føreregnethed som omhandlet i StVG's § 29, stk. 1. I Sevda Aykuls tilfælde fremgår det af de oplysninger, som den tyske

regering har fremlagt, at fristen for slettelse i henhold til denne bestemmelse er på fem år, henset til arten af den begåede overtrædelse. Ved udløbet af denne frist kan den pågældende således igen anvende sit kørekort i Tyskland uden at have fremlagt en medicinsk-psykologisk erklæring.

- 82 Henset til disse oplysninger, som det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, bemærkes, at de tyske bestemmelser ikke forekommer på ubestemt tid at være til hinder for anerkendelsen af Sevda Aykuls kørekort.
- 83 Den omstændighed, at Sevda Aykuls generhvervelse af retten til at føre et motorkøretøj i Tyskland er underlagt enten fremlæggelsen af en medicinsk-psykologisk erklæring, hvis udarbejdelse forudsætter et bevis for, at der i et år ikke er blevet indtaget euforiserende stoffer, eller at der forløber en periode på fem år, fremstår desuden som et effektivt forebyggelsesmiddel, der står i et rimeligt forhold til formålet om at forbedre færdselssikkerheden.
- 84 Henset til det ovenstående skal det tredje spørgsmål og det fjerde spørgsmål, litra b), herefter besvares med, at den medlemsstat, der nægter at anerkende gyldigheden af et kørekort i en situation som den i hovedsagen omhandlede, har kompetence til at fastsætte de betingelser, som indehaveren af dette kørekort er underlagt med henblik på at generhverve retten til at føre et motorkøretøj på denne medlemsstats område. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om den pågældende medlemsstat ved at anvende sine egne regler ikke reelt på ubestemt tid hindrer anerkendelsen af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat. I dette perspektiv påhviler det den forelæggende ret at efterprøve, at de betingelser, der er fastsat i den første medlemsstats lovgivning, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet ikke går ud over, hvad der er passende og nødvendigt for at opnå det formål, der forfølges med direktiv 2006/126, som består i forbedring af færdselssikkerheden.

Sagens omkostninger

- 85 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat, på hvis område en indehaver af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, opholder sig midlertidigt, nægter at anerkende gyldigheden af dette kørekort på grund af en administrativ overtrædelse, som er begået af denne indehaver på den første medlemsstats område efter udstedelsen af nævnte kørekort, og som i medfør af den første medlemsstats nationale lovgivning kan medføre, at den pågældende anses for uegnet til at føre et motorkøretøj.
- 2) Den medlemsstat, der nægter at anerkende gyldigheden af et kørekort, har i en situation som den i hovedsagen omhandlede kompetence til at fastsætte de betingelser, som indehaveren af dette kørekort er underlagt med henblik på at generhverve retten til at føre et motorkøretøj på denne medlemsstats område. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om den pågældende medlemsstat ved at anvende sine egne regler ikke reelt på ubestemt tid hindrer anerkendelsen af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat. I dette perspektiv påhviler det den forelæggende ret at efterprøve, at de betingelser, der er fastsat i den første medlemsstats lovgivning, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, ikke går ud over, hvad der er passende og nødvendigt for at opnå det formål, der forfølges med direktiv 2006/126, som består i forbedring af færdselssikkerheden.

Underskrifter